

บันทึก

เรื่อง ติความพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารได้มีหนังสือที่ ๑๑๐๑๓/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ พร้อมด้วยสำเนาหนังสือกระทรวงกลาโหม ที่ ๒๑๑๖๐/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ ความว่า นายประกอบ วิภาตะศิลปิน นายตัว จันทร์ทอง และนาย เสี่ยงม หล้าวัฒน์ เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ สำเร็จอนุปริญญาวิชาเทคนิคการแพทย์เมื่อ เดือนเมษายน ๒๕๐๐ กระทรวงกลาโหมได้รับตัวไว้เพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นนายทหารสัญญาบัตร ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ แล้ว แต่ต่อมา ก.พ.ลงมติ เทียบอนุปริญญาวิชาเทคนิคการแพทย์เป็นอนุปริญญาที่อาจใช้บรรจุเข้ารับราชการเฉพาะผู้สำเร็จ ได้รับอนุปริญญาตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๐ ซึ่งเป็นวันใช้พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งคณะ เทคนิคการแพทย์เท่านั้น กระทรวงกลาโหมจึงได้มีข้อสงสัยว่าบุคคลทั้งสามอยู่ในข่ายแห่งมาตรา ๗ หรือมาตรา ๗ ทวิ หรือไม่อยู่ในข่ายบังคับตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหารเลย

โดยที่เรื่องนี้เป็นปัญหาการตีความพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร กระทรวงกลาโหมจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความเพื่อยึดถือเป็นหลักในทางปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า ปัญหาที่ว่าตามข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น บุคคลทั้งสามจะอยู่ในข่ายบังคับตาม พระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหารหรือไม่ และถ้าถือว่าต้องอยู่ในข่ายบังคับตามกฎหมาย ดังกล่าวแล้ว จะอยู่ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๗^๑ หรือมาตรา ๗ ทวิ^๒

ปัญหาในประการแรก คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า บุคคลทั้งสามย่อมต้องอยู่ ในข่ายบังคับตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร โดยที่บุคคลทั้งสามได้เข้าเป็นนิสิต มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์โดยสมบูรณ์ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชา

ส่งพร้อมหนังสือที่ ๑๕๒/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๐๑

^๑ มาตรา ๗ นักศึกษา หรือนิสิต ซึ่งเข้ากองประจำการตามมาตรา ๔ เมื่อเรียนสำเร็จตาม หลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานชั้นปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญา ให้เข้ารับ ราชการทหารในสังกัดกระทรวงกลาโหมต่อไปในฐานะนายทหารสัญญาบัตรมีกำหนดไม่เกินสองปี เมื่อรับ ราชการครบกำหนดแล้วให้ปลดเป็นทหารกองหนุนประเภทที่ ๑

^๒ มาตรา ๗ ทวิ นักศึกษาหรือนิสิตถ้าต้องออกจากการเป็นนักศึกษาหรือนิสิตในขณะที่ยัง เรียนไม่สำเร็จตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานชั้นปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร เทียบเท่าปริญญา ให้ส่งตัวไปรับราชการในกรมกองทหารต่อไปมีกำหนดไม่เกินสองปี นับตั้งแต่วันพ้นฐานะ นักศึกษาหรือนิสิต ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทหาร พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒ ได้กำหนดไว้ว่า นักศึกษาหรือนิสิตของมหาวิทยาลัย ซึ่งลงบัญชีทหารกองเกินตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารแล้ว มีหน้าที่เข้ารับการฝึกวิชาทหาร และให้ถือว่าเป็นทหารกองประจำการตลอดระยะเวลาที่เป็นนักศึกษาหรือนิสิตอยู่ในมหาวิทยาลัย ฯลฯ เพราะฉะนั้นจึงถือได้ว่า นักศึกษาหรือนิสิตขณะที่ยังศึกษาอยู่นั้นมีสภาพเป็นทหารกองประจำการอยู่แล้วตลอดเวลา และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ก็ต้องเข้ารับราชการทหารในสังกัดกระทรวงกลาโหมต่อไป ซึ่งถ้าเรียนสำเร็จตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานชั้นปริญญาหรืออนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญา ก็ย่อมอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๗ หรือถ้าเรียนไม่สำเร็จดังกล่าวก็น้อยอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๗ ทวิ

ปัญหาในประการที่สอง คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า เป็นกรณีสงสัยว่า อนุปริญญาวิชาเทคนิคการแพทย์ของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์นั้น จะอยู่ในความหมายของคำว่า เรียนสำเร็จตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานชั้นปริญญา อนุปริญญา. ในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ หรือไม่ ซึ่งถ้าไม่รวมอยู่ในความหมายดังกล่าวนี้ ก็ย่อมเข้าอยู่ในข่ายของมาตรา ๗ ทวิ ซึ่งได้เพิ่มขึ้นโดยมาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งเป็นกรณีเกี่ยวกับนิสิตและนักศึกษาที่ยังเรียนไม่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรดังกล่าวข้างต้น ดังนั้นการที่อนุปริญญาวิชาเทคนิคการแพทย์นั้นจะถูกต้องและสมบูรณ์ตามกฎหมายหรือไม่ประการใด ก็ต้องแล้วแต่กฎหมายเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ข้อเท็จจริงในกรณีนี้ปรากฏว่า คณะกรรมการมหาวิทยาลัยได้อนุมัติปริญญาวิชาเทคนิคการแพทย์มาก่อนที่จะมีแผนกหรือคณะเทคนิคการแพทย์ขึ้นในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ซึ่งตามมาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พ.ศ. ๒๔๘๖ บัญญัติไว้ว่า การจัดตั้งคณะขึ้นใหม่หรือเพิ่มแผนกวิชาให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ประเด็นที่จะพิจารณาจึงมีว่า อนุปริญญาวิชาเทคนิคการแพทย์ซึ่งมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์อนุมัติให้แก่ นิสิตก่อนจัดตั้งแผนกหรือคณะเทคนิคการแพทย์จะสมบูรณ์ตามกฎหมายหรือไม่

มาตรา ๓๓ ของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พ.ศ. ๒๔๘๖ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๗ บัญญัติว่า ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรสำหรับวิชาพยาบาล ผดุงครรภ์และอนามัย วิชาทันตอนามัย วิชาพยาบาลสาธารณสุข วิชาการสุขาภิบาล และวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์อื่นๆ ย่อมเป็นที่เห็นได้ว่าวิชาเทคนิคการแพทย์รวมอยู่ในความหมายของคำว่า วิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์อื่นๆ ซึ่งมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ย่อมมีอำนาจอนุมัติปริญญาได้ และเมื่อพิจารณาประกอบกับมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พ.ศ. ๒๔๘๖ บัญญัติว่า คณะกรรมการมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ดังนี้..... (๒) พิจารณาเพื่ออนุมัติหลักสูตรวิชาต่าง ๆ (๓) อนุมัติให้ปริญญาตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔.... อีกทั้งไม่ปรากฏว่ามีกฎหมายข้อใดห้ามไม่ให้คณะกรรมการมหาวิทยาลัยกำหนด

หลักสูตรหรืออนุมัติอนุปริญญาบัตรในวิชาที่มีได้จัดไว้เป็นแผนหรือคณะแต่ประการใด จึงเห็นว่า
 อนุปริญญาวิชาเทคนิคการแพทย์ซึ่งคณะกรรมการมหาวิทยาลัยได้อนุมัติขึ้นย่อมสมบูรณ์ตาม
 กฎหมาย การที่ ก.พ.จะลงมติเทียบอนุปริญญานี้เฉพาะแต่ผู้สำเร็จได้รับอนุปริญญาภายหลังวันที่
 พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งคณะเทคนิคการแพทย์ใช้บังคับนั้น ก็ย่อมเป็นผลเฉพาะภายในขอบเขต
 แห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนเท่านั้น ส่วนการเข้ารับราชการทหารของนักศึกษา
 และนิสิตตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหารในกรณีนี้ซึ่งถือได้ว่าเรียนสำเร็จตาม
 หลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐานชั้นอนุปริญญา ก็ย่อมเป็นไปตามมาตรา ๗ ดังกล่าวข้างต้น
 และตามมาตรา ๘ วรรคสุดท้ายซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการ
 ฝึกวิชาชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า สำหรับการรับราชการทหารของนักศึกษา
 หรือนิสิตตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปตามวิธีการและหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๐๑